

Wypadki przy pracy¹ w województwie wielkopolskim w 2024 r.

27.11.2025

↓ **4,80**

Wskaźnik wypadkowości
w 2024 r.

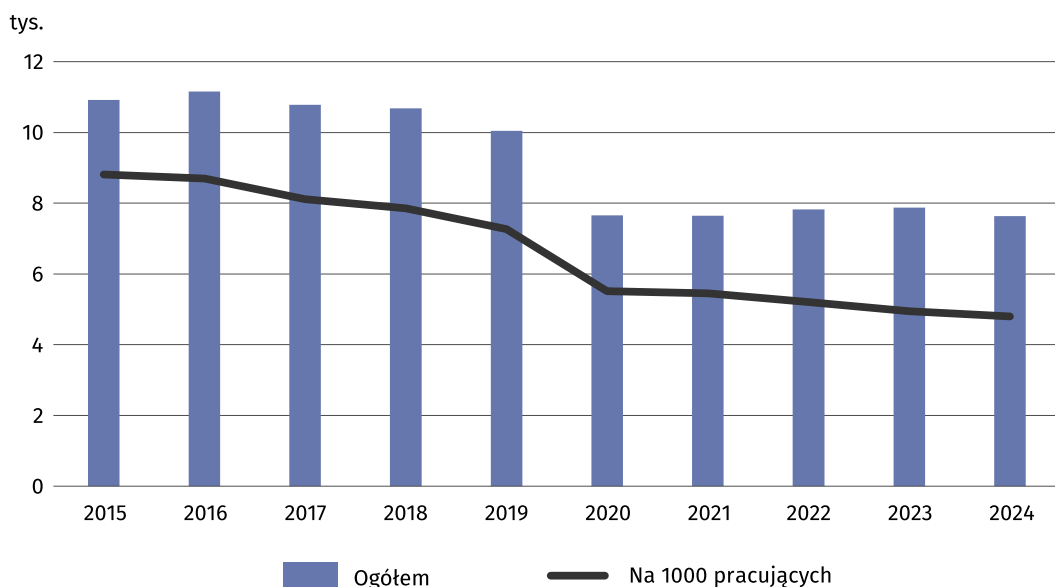
W 2024 r. w województwie wielkopolskim zgłoszono 7,6 tys. osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy, tj. o 3,0% mniej niż w 2023 r. Zmalała liczba poszkodowanych przypadających na 1000 pracujących (z 4,95 do 4,80). Większe były szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy. Nie zmieniła się natomiast liczba dni niezdolności do pracy na 1 poszkodowanego.

Poszkodowani w wypadkach przy pracy

W 2024 r. w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowane zostały 7632 osoby, o 238 osób (o 3,0%) mniej niż rok wcześniej. Wypadki ze skutkiem śmiertelnym dotyczyły 27 osób (przed rokiem 28), 51 ucierpiało w wypadkach ciężkich (48 rok wcześniej), a 7554 osoby zostały poszkodowane w wypadkach z innym skutkiem (w 2023 r. 7794). Wypadkom przy pracy częściej ulegali mężczyźni niż kobiety (61,1% wobec 38,9%; przed rokiem 62,6% wobec 37,4%).

W 2024 r. wskutek wypadków przy pracy śmierć poniosło 27 osób, a 51 doznało ciężkiego uszkodzenia ciała

Wykres 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy ogółem oraz na 1000 pracujących² (bez gospodarstw indywidualnych w rolnictwie)

¹ Dane o wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z wypadkami przy pracy oraz o osobach w nich poszkodowanych dotyczą całej gospodarki narodowej, nie uwzględniając jedynie osób pracujących w gospodarstwach indywidualnych w rolnictwie.

² Nie uwzględniono cywilnych pracowników jednostek budżetowych prowadzących działalność w zakresie obrony narodowej i bezpieczeństwa publicznego.

W porównaniu z 2023 r. zmniejszyła się liczba osób poszkodowanych przypadająca na 1000 pracujących. Wskaźnik wypadkowości w 2024 r. wyniósł 4,80 wobec 4,95 przed rokiem. Miernik ten przyjmował najwyższą wartość w sekcjach dostawa wody; gospodarowanie ściekami i odpadami; rekultywacja, gdzie na 1000 pracujących przypadało, podobnie jak przed rokiem, średnio 12 poszkodowanych oraz górnictwo i wydobywanie (11 poszkodowanych, o 1 osobę więcej). Najmniej poszkodowanych zaobserwowano w jednostkach związanych z informacją i komunikacją oraz z działalnością profesjonalną, naukową i techniczną (mniej niż 1 poszkodowany na 1000 pracujących).

Najliczniejszą grupę poszkodowanych stanowiły osoby w wieku 35–44 lata (średnio w województwie ich udział kształtował się na poziomie 26,5%, przy czym w przedsiębiorstwach związanych z informacją i komunikacją wyniósł 34,4%, w transporcie i gospodarce magazynowej – 31,4%, w handlu; naprawie pojazdów samochodowych – 30,9%, a w działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej – 29,7%). Stosunkowo często wypadki przy pracy zdarzały się pracownikom z grupy 45–54 lata (24,5% ogółu poszkodowanych, częściej w sekcjach: górnictwo i wydobywanie – 35,7%, wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i gorącą wodę – 33,3%, działalność finansowa i ubezpieczeniowa – 31,8%, działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją – 30,6% oraz administracja publiczna i obrona narodowa; obowiązkowe zabezpieczenia społeczne – 30,5%). Relatywnie dużo wypadków przy pracy dotyczyło też osób w wieku 25–34 lata (20,5%, zwłaszcza zatrudnionych w informacji i komunikacji – 37,5% ogółu poszkodowanych z tej sekcji, a także w działalności profesjonalnej, naukowej i technicznej – 26,6%, górnictwie i wydobywaniu – 26,2% oraz handlu; naprawie pojazdów samochodowych – 25,6%).

Ofiarami wypadków przy pracy byli najczęściej pracownicy z krótkim stażem pracy (do 5 lat) – 58,2%, tj. o 1,3 p.proc. mniej niż w 2023 r., w tym 29,6% stanowiły osoby ze stażem pracy wynoszącym 1 rok i mniej. Odsetek poszkodowanych maleje wraz z długością stażu pracowników. Wśród ofiar wypadków 18,0% miało staż pracy od 6 do 10 lat, 14,1% – od 11 do 20 lat, a 9,6% – powyżej 20 lat. Wypadkom śmiertelnym i ciężkim ulegali najczęściej pracownicy ze stażem pracy wynoszącym 1 rok i mniej (odpowiednio 33,3% i 51,0%).

Większość poszkodowanych była zatrudniona na czas nieokreślony i pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy (71,0% wobec 69,0% w 2023 r.), ale w gronie poszkodowanych znalazło się również 51 uczniów/praktykantów (przed rokiem 47).

Najwięcej osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy było zatrudnionych w zakładach o liczbie pracujących od 50 do 249 (34,2%) oraz 500 osób i więcej (26,7%).

Obok skutków zdrowotnych dla osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy, zdarzenia te pociągały za sobą również konsekwencje ekonomiczne, istotne dla zakładu, w którym zdarzył się wypadek, jak i dla całej gospodarki narodowej. Były to z jednej strony straty materialne zakładu, z drugiej – strata czasu pracy innych pracowników, nieuczestniczących bezpośrednio w wypadku, a przede wszystkim absencja osób poszkodowanych.

Łączna liczba dni niezdolności do pracy na skutek wypadków przy pracy w 2024 r. wyniosła 307441 i była o 1,9% mniejsza niż rok wcześniej. Wyłączając wypadki śmiertelne, na 1 poszkodowanego przypadało średnio 40 dni niezdolności do pracy (podobnie jak przed rokiem). Poszkodowani w wypadkach przy pracy najczęściej nie byli zdolni do pracy przez okres od 7 do 13 dni (22,8% ogółu poszkodowanych), a także od 31 do 90 dni (20,4%).

Najdłuższą niezdolność do pracy odnotowano wśród poszkodowanych w zakładach prowadzących działalność związaną z górnictwem i wydobywaniem (przeciętnie 77 dni, o 14 dni dłużej niż w 2023 r.), budownictwem (60 dni, o 4 dni dłużej), wytwarzaniem i zaopatrywaniem w energię elektryczną, gaz, parę wodną i gorącą wodę (60 dni, o 1 dzień krócej), rolnictwem, leśnictwem, łowiectwem i rybactwem (53 dni, o 5 dni krócej). Najkrótsze okresy niezdolności do pracy obserwowano w sekcjach: informacja i komunikacja (29 dni, o 6 dni dłużej niż przed rokiem), zakwaterowanie i gastronomia (30 dni, o 4 dni dłużej) oraz działalność związana z kulturą, rozrywką i rekreacją (30 dni, o 6 dni krócej).

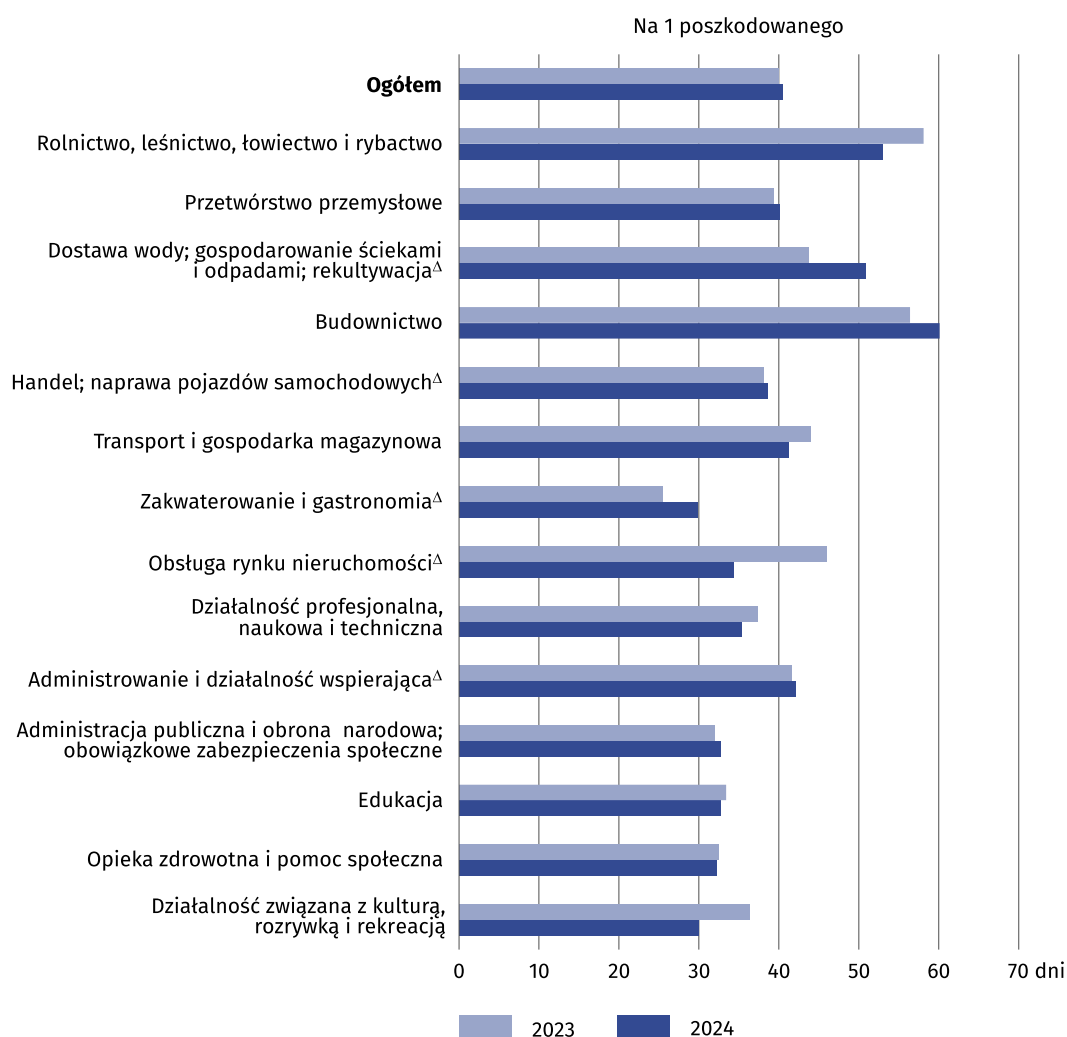
Najwięcej wypadków przy pracy dotyczyło osób o stosunkowo krótkim stażu pracy

Liczba dni niezdolności do pracy w wyniku wypadków przy pracy była o 1,9% mniejsza niż w 2023 r. Nie zmienił się jednak wskaźnik liczony na 1 poszkodowanego (wyłączając wypadki śmiertelne)

Łączny wymiar czasu pracy straconego w związku z wypadkami (wyłączając poszkodowanych w tych zdarzeniach) wyniósł 3302 roboczogodziny, tj. o 5,0% więcej niż w 2023 r. Większość tego rodzaju strat poniesiono w przetwórstwie przemysłowym (2081 roboczogodzin, tj. 63,0% ogółu), a ponadto w transporcie i gospodarce magazynowej (213 roboczogodzin, tj. 6,5%), handlu; naprawie pojazdów samochodowych (197 roboczogodzin, tj. 6,0%) oraz budownictwie (190 roboczogodzin, tj. 5,8%). Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami w 2024 r. kształtowały się na poziomie 3970,8 tys. zł, tj. o 87,1% wyżej niż przed rokiem. Największe straty odnotowano w transporcie i gospodarce magazynowej (2613,4 tys. zł, co stanowiło 65,8% ogółu strat materialnych), a ponadto w opiece zdrowotnej i pomocy społecznej (424,1 tys. zł, tj. 10,7%) oraz przetwórstwie przemysłowym (388,0 tys. zł, tj. 9,8%).

Szacunkowe straty materialne spowodowane wypadkami przy pracy były o 87,1% wyższe niż w 2023 r.

Wykres 2. Przeciętny okres niezdolności do pracy poszkodowanych w wypadkach^a przy pracy w wybranych sekcjach PKD

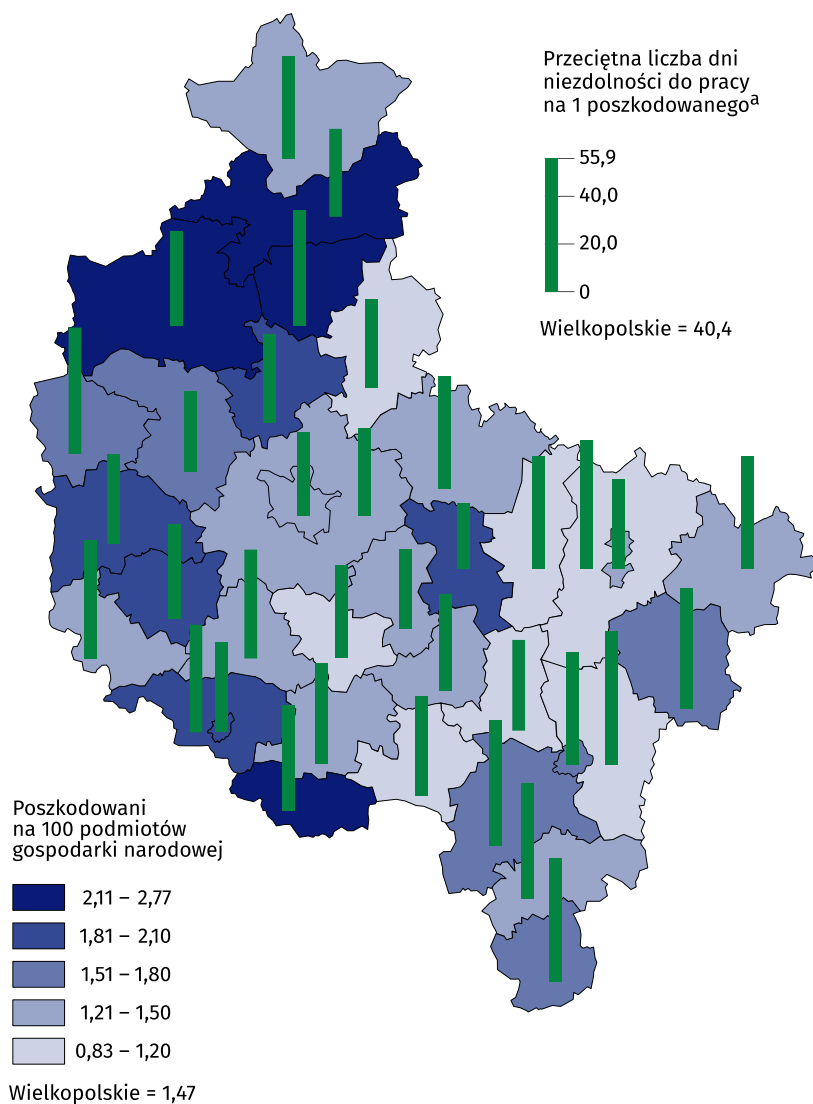

^a Bez wypadków śmiertelnych.

Poziom wypadkowości nie jest jednakowy na obszarze całego województwa. Najwięcej wypadków przy pracy zdarza się tam, gdzie jest zarejestrowanych najwięcej podmiotów gospodarki narodowej. Dominuje pod tym względem Poznań, gdzie w wypadkach przy pracy i zdarzeniach traktowanych na równi z nimi poszkodowane zostały 1634 osoby (21,4% ogółu). Stosunkowo dużą liczbę osób poszkodowanych odnotowano również w powiatach: poznańskim (1154, tj. 15,1%), pilskim (366, tj. 4,8%) i ostrowskim (358, tj. 4,7%).

Uwzględniając liczbę podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy w 2024 r. odnotowano w powiatach: rawickim (2,77 poszkodowanych na 100 podmiotów wobec 2,87 w 2023 r.), chodzieskim (2,54 wobec 1,92), pilskim (2,43 wobec 2,24), czarnkowsko-trzcianeckim (2,34 wobec 2,36) oraz nowotomyskim (2,08 wobec 2,11), przy przeciętnej dla województwa wynoszącej 1,47 (przed rokiem 1,56). Dla porównania w Poznaniu wskaźnik ten kształtował się poniżej średniej i wyniósł 1,22 (1,36 w 2023 r.). Najmniej poszkodowanych w przeliczeniu na 100 podmiotów zarejestrowano w powiatach konińskim (0,83 wobec 1,02 rok wcześniej) oraz wągrowieckim (1,03 wobec 1,09).

Mapa 1. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według powiatów w 2024 r.

Najwięcej osób uległo wypadkom przy pracy w zakładach zlokalizowanych w Poznaniu, natomiast po odniesieniu do liczby zarejestrowanych podmiotów gospodarki narodowej, najwięcej poszkodowanych ponownie odnotowano w powiecie rawickim

^a W wypadkach przy pracy, bez śmiertelnych.

Najdłuższą przeciętną absencją powypadkową, z wyłączeniem wypadków śmiertelnych, charakteryzowały się powiaty: kaliski (56 dni), koniński (54 dni), międzychodzki i ostrowski (po 53 dni), kępiński (52 dni), turecki (51 dni), wolsztyński (50 dni) oraz chodzieski (49 dni), przy średniej dla województwa 40 dni na poszkodowanego. Najkrócej na zwolnieniu pozostawali poszkodowani w wypadkach pracownicy zakładów w powiatach: wrzesińskim (28 dni), średzkim (33 dni) i szamotulskim (34 dni) oraz w Poznaniu (35 dni).

Poszkodowani według sekcji PKD

Najwięcej zdarzeń miało miejsce w zakładach przetwórstwa przemysłowego (3218 wypadków, w tym 3 zbiorowe, tj. 42,3% wszystkich wypadków przy pracy odnotowanych w województwie). Poszkodowanych w nich zostało 3226 osób (o 4,3% mniej niż w 2023 r.), wśród których były 2 ofiary śmiertelne oraz 26 osób poszkodowanych ciężko. Stosunkowo dużo wypadków zdarzyło się również w jednostkach z sekcji: handel; naprawa pojazdów samochodowych (1012 poszkodowanych, wzrost o 2,3%), transport i gospodarka magazynowa (682, spadek o 11,1%) oraz opieka zdrowotna i pomoc społeczna (660, wzrost o 3,3%). Najmniej zdarzeń zanotowano w sekcjach: informacja i komunikacja (32 poszkodowanych), wytwarzanie i zaopatrywanie w energię elektryczną, gaz, parę wodną i gorącą wodę (33), pozostała działalność usługowa (41), górnictwo i wydobywanie (42) oraz działalność finansowa i ubezpieczeniowa (44).

Poszkodowani według grup zawodów

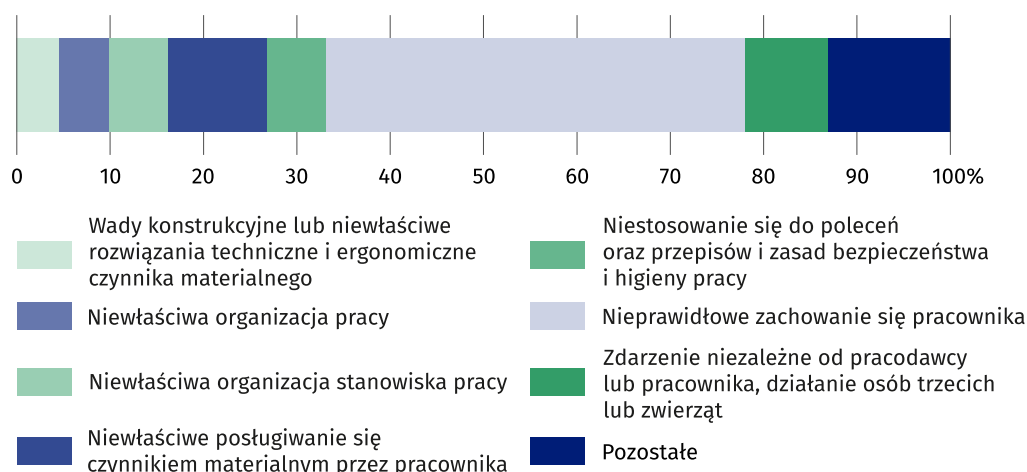
Największa wypadkowość utrzymywała się w takich grupach zawodów jak: robotnicy obróbki metali, mechanicy maszyn i urządzeń i pokrewni (11,1% ogólnej liczby poszkodowanych w wypadkach przy pracy, w ciągu roku spadek udziału o 1,5 p.proc.; wśród mężczyzn 16,7%), operatorzy maszyn i urządzeń wydobywczych i przetwórczych (9,6%, wzrost o 0,6 p.proc.; wśród mężczyzn 10,6%), robotnicy w przetwórstwie spożywczym, obróbce drewna, produkcji wyrobów tekstylnych i pokrewni (8,5%, wzrost o 0,2 p.proc.) oraz kierowcy i operatorzy pojazdów (8,2%, spadek o 0,5 p.proc.). Biorąc pod uwagę zbiorowość kobiet najwięcej wypadków odnotowano w grupie sprzedawcy i pokrewni (12,3% wobec 12,2% w 2023 r.) oraz specjaliści do spraw zdrowia (8,9% wobec 9,1% rok wcześniej).

Do wypadków przy pracy najczęściej dochodziło w miejscach produkcji przemysłowej (53,1% wszystkich zdarzeń wobec 55,0% przed rokiem), a w dalszej kolejności w zakładach usługowych, biurach, placówkach naukowych i szkołach (20,2% wobec 19,7%), w miejscach i środkach komunikacji publicznej (8,6% wobec 8,4%) oraz w placówkach ochrony zdrowia (8,0% wobec 7,5%).

Przyczyny wypadków przy pracy oraz czynności wykonywane w chwili wypadku

Rozpoznanie przyczyn niebezpiecznego zdarzenia jest początkiem działań zmierzających do poprawy warunków pracy. Każdy wypadek przy pracy jest wynikiem jednego wydarzenia, ale najczęściej kilku przyczyn, w związku z czym suma przyczyn jest większa od ogólnej liczby wypadków.

Wykres 3. Przyczyny wypadków w 2024 r.

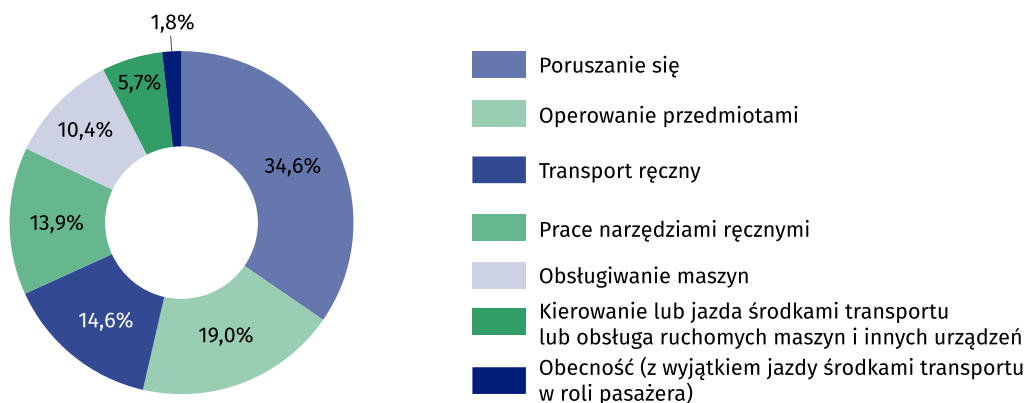

Najwyższy poziom wypadkowości obserwowano wśród robotników obróbki metali, mechaników maszyn i urządzeń i pokrewnych, natomiast w grupie kobiet – wśród sprzedawców i pokrewnych

Najczęściej przyczyną wypadków przy pracy było nieprawidłowe zachowanie się pracownika

Ponad 40% przyczyn powodujących wypadki przy pracy stanowiło nieprawidłowe zachowanie się pracownika (44,9% wszystkich przyczyn). Do wypadków dochodziło również z powodu niewłaściwego postępowania się czynnikiem materialnym przez pracownika (10,6%) oraz zdarzeń niezależnych od pracodawcy lub pracownika, działań osób trzecich lub zwierząt (8,8%).

Wykres 4. Poszkodowani w wypadkach przy pracy według czynności wykonywanych przez poszkodowanego w chwili wypadku w 2024 r.

Biorąc pod uwagę czynności wykonywane przez poszkodowanego w chwili wypadku, w 2024 r. najczęściej było to poruszanie się (34,6%), a następnie operowanie przedmiotami (19,0%), transport ręczny (14,6%), prace narzędziami ręcznymi (13,9%) oraz obsługiwanie maszyn (10,4%).

Wydarzenia powodujące uraz u osoby poszkodowanej oraz rodzaj i umiejscowienie urazu

Wśród wydarzeń powodujących urazy dominowały trzy grupy, które łącznie obejmowały ponad 70% ogółu. Należało do nich: uderzenie w nieruchomy obiekt (27,8% ogółu poszkodowanych w wypadkach przy pracy, w porównaniu z 2023 r. spadek o 1,3 p.proc.), kontakt z przedmiotem ostrym, szorstkim lub chropowatym (23,3%, wzrost o 1,3 p.proc.) oraz uderzenie przez obiekt w ruchu (21,2%, spadek o 0,1 p.proc.). Urazy rzadziej były spowodowane przez obciążenie fizyczne lub psychiczne (14,0% wobec 14,3% w 2023 r.), uwięzienie, zmiżdżenie (7,4%, wzrost o 0,2 p.proc.), a także kontakt z prądem elektrycznym, temperaturą, niebezpiecznymi substancjami i preparatami chemicznymi (3,7%, spadek o 0,1 p.proc.).

Wśród osób poszkodowanych w wypadkach przy pracy w 2024 r. ponad połowa (55,3%) doznała ran i powierzchownych urazów, 18,4% – przemieszczeń, zwichnięć, skręceń i naderwań, a 17,7% – złamania kości. Biorąc pod uwagę umiejscowienie urazu, najwięcej osób – podobnie jak w poprzednich latach – doznało uszkodzenia kończyn górnych (47,1% ogółu poszkodowanych; przed rokiem 46,8%), kończyn dolnych (32,0% wobec 32,5%) lub głowy (11,1%, tak samo jak w 2023 r.). W mniejszym stopniu urazy dotyczyły tułowia i organów wewnętrznych (3,3% wobec 3,2%), całego ciała i jego różnych części (3,1% wobec 3,0%) oraz grzbietu, łącznie z kręgosłupem (2,5%, tak jak w 2023 r.).

Do urazów najczęściej dochodziło w wyniku zderzenia z/uderzenia w nieruchomy obiekt

W przypadku cytowania danych Głównego Urzędu Statystycznego prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: dane GUS”, a w przypadku publikowania obliczeń dokonanych na danych opublikowanych przez GUS prosimy o zamieszczenie informacji: „Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS”

Opracowanie merytoryczne:

Urząd Statystyczny w Poznaniu

Dyrektor Jacek Kowalewski

tel.: 61 2798 266

Rozpowszechnianie:

Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych

Wojewódzkie Informatorium Statystyczne

tel.: 61 2798 317, 61 2798 320, 61 2798 323

Współpraca z Mediami:

Arleta Olbrot

Wielkopolski Ośrodek Badań Regionalnych

tel.: 61 2798 345

e-mail: a.olbrot@stat.gov.pl

poznan.stat.gov.pl

[@Poznan_STAT](https://twitter.com/Poznan_STAT)

[@PoznanSTAT](https://www.facebook.com/PoznanSTAT)

[@UrzadStatystycznywPoznaniu](https://www.youtube.com/@UrzadStatystycznywPoznaniu)

Powiązane opracowania

[Wypadki przy pracy w 2024 roku](#)

Temat dostępny w bazach danych

[Bank Danych Lokalnych -> Rynek pracy -> Warunki pracy](#)

[Dziedzinowe Bazy Wiedzy – Warunki Pracy](#)

Ważniejsze pojęcia dostępne w słowniku

[Wypadek przy pracy](#)

[Wypadek przy pracy ze skutkiem śmiertelnym](#)

[Wypadek przy pracy ciężki](#)

[Wydarzenie powodujące uraz](#)

[Przyczyny wypadku](#)